

силния напоръ отъ къмъ фронта принудили четата да отсѣ-
пи на горѣ по мѣнастирската рѣчка къмъ върховетѣ на
планината Лесковицъ, гдѣто и замръкнала и занущувала.

Въ тѣзи битка сѣ паднали убити 18 момчета отъ чета-
та, които останали на бойното поле не прибрани, и ранили
се 34 души отъ които шестима доста тѣжко.

Раненитѣ войводата испратилъ въ Баня Алексиначка, а
убититѣ, на слѣдующия день когато турцитѣ, слѣдъ като
оплячкосали и запалили мѣнастиря, си отишли пакъ назадъ,
били прибрани отъ нашитѣ хѣшлаци, и слѣдъ като ги опѣлъ
единъ калугеръ, заровили ги въ единъ братски гробъ въ
мѣнастирскитѣ гробища.

Труповетѣ на падналитѣ юнаци били съвсѣмъ съблѣчени
отъ турцитѣ и много отъ тѣхъ насѣчени съ ножъ. На два
трупа главитѣ съвсѣмъ липсвали.

Огорѣлитѣ останки на хубавия мѣнастиръ нѣмаше вече
за какво да се вардятъ, а и предвижението на турцитѣ се
бѣ свършило, та четата се отѣглила на Баня Алексиначка,
на 14-ий Августъ.